

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXX. évf. 2. szám

2017. február

LITURGIKUS „A” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Február

2. GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY AJÁNLOTT DE NEM KÖTELEZŐ SZENTMISE

(szöveg 211-214. old., pref.: 32-35. old.)

5. Évközi 5. vasárnap

(szöveg 211-214. old., pref.: 32-35. old.)

12. Évközi 6. vasárnap

(szöveg 211-214. old., pref.: 32-35. old.)

19. Évközi 7. vasárnap

(szöveg 211-214. old., pref.: 32-35. old.)

26. Évközi 8. vasárnap

(szöveg 211-214. old., pref.: 32-35. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium Kápolnája, V. kerület, Budapest, Piarista utca 1.**

- február 5., 12., 19. és 26. vasárnap délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órakor?
Miskolc	febr.12,márc. 12.	15.00
Pécs	febr. 5., márc. 5.	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác		16.30
Veszprém	febr. 19,márc. 19.	15.00

TUDNIVALÓK

Katolikus Hallássérült Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.

Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:

Hétfőn 10-16-ig

kedden 16-17-ig.

Más időpontban előzetes egyeztetés

alapján, a 06 30 523 83 82-es

mobilszámon (Faludi Piroska).

HAMVAZÓSZERDA

Kedves Hallássérült Testvéreink!

Mivel következő szám március elején megjelenik, azért késő lenne tájékoztatni a hallássérült testvéreinket a húsvéti előkészülettel kapcsolatban, mert idén március 1-én lesz a Hamvazószerda.

(lásd: http://www.katolikus.hu/adattar/mozgo_unnepek2021-ig.pdf)

Farsangi időszakot lezárja a Húshagyó kedd, másnap megkezdődik a Hamvazószerda, a 40 napos Nagyböjt első napja, akkor meg kell tartani kötelező szigorú böjtöt. (Utána a Nagypénteken lesz a kötelező.)

Ezt követően április 16-án már a Húsvétot ünnepeljük.

A Hamvazószerdán, ill. azt követő vasárnapon templomi mise végén papok szentelt hamuból (mely az előző évi virágvasárnapi körmeneten használt barkának hamvaival) keresztet rajzolnak a hívők homlokára az alábbi mondattal:

„Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel!”.

Ezt hamvazásnak szokás nevezni, ami a nagyböjt kezdetét jelző szertartás. A hamuval hintés ősi jelképe a bűnbánatnak, mivel a hamu az elmúlásra, a halálra figyelmezteti az embert.(Még az Ószövetségben izraeliták is magukra szórtak hamukat bűnbánat jeléül.)

Ezt a szép keresztény, katolikus hagyományt II. Orbán pápa még 1091-ben rendelte el.

Ezen a napon nagyon szigorú böjtöt kell tartani. Aki Jézust nagyon szereti, annak - *gondolom* - nem lesz nehéz megtartani. Csakis szeretetből jó és értékes dolog böjtölni!!! Hiszen ez a szent cselekmény minket emlékezteti arra, hogy Jézus Krisztus miértünk böjtölt, szenvedett és kínhalált halt a kereszten. Mellette megtartjuk a Katolikus Egyház parancsát is, mert hívei vagyunk.

Mit kell csinálni a szigorú böjt alkalmával?

Egészséges felnőtt embereknek háromszor szabad étkezni: csak egyszer szabad jól lakni és kétszer kevesebbet lehet enni. Húsmentes nap lesz, tehát szigorúan tilos húst enni. Betegeknek, fiatal korúaknak és időseknek nem kötelező!

Ezután már pénteki napokon ajánlatos böjtöt tartani (de nem kötelező) Jézusért.

A következő számban bővebben írni fogok a Nagyböjtről, addig kívánok vidám farsangolást és jó lelki felkészülést a nagyböjti időszakra!

Szeretettel,
Lampert-Szebelyi Erzsébet

A MI ESEMÉNYEINK

Előszilveszter...

December 30-án egy kis szerény előszilvesztert tartottunk a kedves tagoknak, hogy együtt búcsúzzunk az Óévtől.

Szellemi vetélkedő, a viccek kitalálása, kérdés-felelet volt a program. Ettünk-ittunk a pukkanásig. A pezsgővel búcsúztattuk a szép Óévet, minden jót kívántunk egymásnak.

BUÉK!

(Szöveg:
Lampert-Szebeli
Erzsébet
Fotó: Lauer
Tamás)

Vízkereszt napján...

A Fáy Károly Hallássérült és Fogyatékos Személyek Egyesülete első újévi összejövetel napja január 6-ára, péntekre esett, az pedig a Vízkereszt napja, azért úgy gondoltunk, hogy az összejövetelt egy közös ünnepi misével kezdjük a Pesti Ferences Templomban, és biztosítottunk jelnyelvi tolmácsolást is. 15-en voltunk, majd újévi koccintással folytattuk a közös napunkat. Végül mindenki egyesével megköszönte azt, hogy egy csapásra több legyet üthettünk, azaz azon a kötelező ünnepi misén biztosítva volt a jelnyelvi tolmácsolás és megvolt a klubdélután és újévi koccintás. Elgondolkodtató, hogy mennyire tudnak hálásnak lenni és köszönetet mondani, amiért jól sikerült az a nap, mielőtt hazamentünk!

Hála legyen Istennek!

(Szöveg: Mikešy György)

„Akik a szemükkel hallanak ...”

Szemelvények az Új Ember újságból (1987. január 18.)

Kedves meglepetésben volt részem, pontosan azon a napon átadtak nekem egy féltve őrzött kincset, 30 éves cikket, amikor az újság dátuma január 18-ra esett. Jól esett egy kis figyelmeztetés, hogy annak idején mi mindent csináltunk és intenzív közösségi életet éltünk és megkértek engem, ahogyan kb. 10 éve is, hogy továbbra is szolgáljak a hallássérültek pasztorációjában!

Jöhetnek a szemelvények Galántai Mária tollából:

„Bensőséges ünnepség volt december 20-án Budapesten, Tömő utcában: Szakos Gyula megyéspüspök akkor áldotta meg a siketek Szent József Otthonát. A Béke Királynéja kápolnában mondott szentmise után az ünneplő közösség a Tömő u. 31. alatti helyiségbe vonult. Itt már semmi nem emlékeztetett a régi raktárra, amiből Lékai László bíboros

anyagi támogatásával és az egész közösség áldozatos munkájával most már egy kisebb és egy kettéosztható nagyterem szolgálja a siketek lelkipásztori gondozását.”

„... püspök azt kéri, hogy a jóság és szeretet állandóan jelen legyen a falak között. Azután együtt is, külön – külön is megköszöni a sok társadalmi munkát.”

Hogy mit jelent ezeknek a helyiségeknek az elkészülése” (Azt, hogy megszűnt a termék kölcsönzése, többé nem kellett összejövetelre alkalmatlan helyiségekben foglalkozni siket gyerekekkel, felnőttekkel – mgy, erről mesélt „Szilágyi Izabella és Vilma nővér a siketek lelkipásztori gondozásának áldozatos apostolai, elmondták: a háború utáni évtizedekben évente kétszer – adventben és nagyböjtben – tudtak szentmisére és lelki programra összejönni a siketek. Stettner Emília szervezte meg ezeket az alkalmakat.1973 dec. 8. óta havonta tartanak közös misét. Először a havi szentmiséhez kapcsolódott a keresztény oktatás és az agapé, a résztvevők főleg idősek és középkorúak. 1975 – 76-tól egyre több fiatal is jött, akik semmiféle hitoktatásban addig nem részesültek. Így 1976-tól rendszeres katekézist tartanak számukra, Kisgyermekkel 1981-től foglalkoznak.”

Majd felsoroltak különféle csoport foglalkozásokat, többek közt: „elsőáldozási előkészítőt és jegyesoktatást is. Ez így elmondva, felsorolva is sok. Még több, ha belegondolunk: itt mindenkivel egyénileg kell foglalkozni. Nem csak azért, mert más-más szinten állnak: pl. hittantudásban és a beszédfejlettségben, de azért is, mert csak kis csoportban képesek figyelni egymásra. A hasonló korú, értelmi szintű és tudású gyerekekből ezért maximum kettőt-hármat lehet egy időben tanítani.”

Korábban saját otthonukban, most új otthonban „készülhetnek fel azokra a pantomim jelenetekre is, amelyeknek témájául mindig a Biblia adja. Ezekből már egész kis repertoárjuk van”.

„1983 óta mutatják be átélt, szép passiójukat, amellyel az országban sok helyen segítették már a hívek nagyböjti elmélyülését. Rendszeresen tartanak vidéken is szentmiséket : évente más-más püspöki városba látogatnak el, ahol – a kispapok jelenlétében – mutat be szentmisét Futó Károly a siketek papja. Fontosnak érzik, hogy a papságra készülőknek újra és újra eszükbe juttassák : él ebben az országban egy elég nagy réteg, amelyik speciális törődést és lelkipásztori gondozást igényelne.”

„A siketek példamutatóan segítik egymást: figyelnek arra, hogy ki-ki eljusson a neki megfelelő katekézisre. Simon Zoltánt és Mikesy Györgyöt a bíboros főpásztor lektorra és akolitussá avatta. Ők nemcsak a szentmiséken segítenek a felolvasásban, de betegekhez is járnak és áldoztatnak is. Szilágyi Vilma és Izabella nagy szeretettel és buzgósággal végzik munkájukat.

..... mennyi tennivaló lenne még nálunk. De munkatársak nélkül semmit nem tudnak tenni, hiszen ők ketten a mostani tennivalókat is alig győzik.

Karácsony másnapján délelőtt ünnepi szentmisére gyűltek össze a siket és nagyothalló hívek a piarista kápolnában. A misére várva nyilvánvaló volt: itt mindenki egyetlen nagy család tagjaként van jelen. Mindenki ismer mindenkit”

„Mindenkinek nagyon fontos, hogy jól lásson szájról olvasva vagy a jeleket figyelve kapcsolódnak be a liturgiába. A miséző szavait „tolmácsolják” számukra. Megrendítően szép hallani, milyen összeszedetten, értve – átélve mondják a szentmise válaszait. Minden szó, minden hang megreformálása különös figyelmet és erőfeszítést jelent. Mégis mindenki együtt, hangosan imádkozik. (De szívesen elhoznám ide „tanulmányútra” azokat a testvéreket, akik egészségesek, a beszéd nem jelent nehézséget számukra, mégsem imádkozzák, hangosan a szentmisén a válaszokat, nem kapcsolódnak bele a közös énekbe.)”

„A szentmise után gyorsan átalakult a kápolna: az oltár és betlehem helyén a rózsafűzér titkai elevenednek meg. Ügyes, ötletes jelenetek, egyszerű átélt megjelenítés jellemezte az egész előadást. Nyilván sok elmélkedéssel is készültek az előadásra: csak így sikerülhetett mindenütt a lényeg megragadni.”

„Ők tehát – egyetlen család tagjaiként – valóban testvéri szeretettel fordulnak egymás felé, és amiben tudják, segítik egymást. Szép lenne, ha a magyar egyház nagy családjában is igazán otthon lehetnének, s mindnyájunk szeretetét, segítségét érezhetnék, tapasztalhatnák.”

A cikk elolvasása, ill. a szemelvények kiemelése közben bennem eltűntek időhatárok, újra megélhettem az akkori közösség csodálatos testvéri összetartását. Öröm volt közöttük lenni! A Passiójátékunknak Jézusaként mindegy 20 éven át láhattam, hogy több, egymást váltó szereplőkkel mindig tudtuk komoly értékeket teljes lelki és testi erőfeszítéssel felmutatni és hatni a hívekre. Komoly sikereinknek országszerte híre volt, sok helyre kaptunk meghívást. Így a Passiójátékunkkal országszerte hirdettük az Örömhírt: Jézus Krisztus élt, tanított, elítéltetett, szenvedett, megostoroztatott, bűneinkért kínhalált halt a kereszeten, eltemetett és a halából FELTÁMADOTT. Idén, hogy 40 éve vagyok munkatársa, akkor remekül egészítettünk egymást két nővérrel együtt, katekézisekben, (felkészítő) foglalkozásokban, szerepjátékokban, stb.

(Szöveg: Mikesey György
Szemelvények az Új Ember újságból (1987. január 18.))

LAPZÁRTA UTÁN

Röviden az Ökumenikus imatalálkozóról

Január 22-én vasárnap délután Ökumenikus imatalálkozót tartottunk a hallássérült testvéreinknek. Katolikusok, reformátusok és baptisták eljöttek, hogy azért imádkozzunk, hogy egységes vallás legyen, ahogy Jézus Krisztus szeretné, és hogy békében éljünk a különböző vallású emberekkel.

(Következő számban bővebben írni fogunk.)

ÜNNEP

Gyertyaszentelő Boldogasszony

Ünnepe: február 2.

Az Ünnepléírása

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, február 2-án arra emlékezünk, hogy Szűz Mária Jézus születése után negyven nappal bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban.

A nyugati liturgiában Szűz Mária tisztulásának, és a fénynek ünnepe lett. A görög liturgia a találkozás ünnepének nevezi, mert ekkor találkozott Krisztus az emberiséggel Simeon és Anna prófétaasszony személyében.

Az előírt áldozat fölajánlásakor jelenlévő agg Simeon Jézust a nemzetek megvilágosítására szolgáló világosságnak nevezte. Innen ered a gyertyaszentelés szokása.

A szentelt gyertya mint Jézus Krisztus jelképe egyike a legrégebbi szentelményeknek. Keresztelésig az újszülött mellett világított.

Azért szenteljük meg az emberi természetünket jelképező gyertyákat, hogy az isteni Fény kiáradjon és eltöltsön bennünket.

József és Mária ez alkalommal mutatta be áldozatként a két gerlicét vagy galambfiókat. Ekkor szentelték az Úrnak az elsőszülött fiút. Jézus bemutatása a jeruzsálemi templomban előírt vallásos cselekmény volt. Az elsőszülött fiúgyermeket Istennek szentelték a szülők. A Kivonulás könyve előírja az elsőszülött bemutatását és megváltását a templomban.

A szentmise a gyertyák megszentelésével kezdődik.

A vallásos néphit szerint: vihar, ézengés, villámlás és jégeső alkalmával is szentelt gyertyát kell gyújtani. Gyertyaszentelő napjához időjárásjósító hiedelmek is kapcsolódnak. Általában úgy vélik, hogyha február másodikán jó idő van, akkor későn tavaszodik. Gyertyát égettek a súlyos betegek mellett, elhunytaknál.

Urunk bemutatásának ünneplése már a IV. századtól kezdve általános volt.

A II. Vatikáni Zsinat óta egyértelműen az Úr ünnepei közé tartozik. Ugyanakkor régi hagyomány emlékeztet arra, hogy ez az ünnep Máriáé is. Az ünnep régi nevei között ismeretes: Mária megtisztulása. Mi magyarok most is így nevezzük: Gyertyaszentelő Boldogasszony.

Bibliai utalás:

Mikor pedig elteltek a tisztulás napjai, Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvényében írva van: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve” [Kiv 13,2,12], és hogy áldozatot mutassanak be, amint az Úr

törvénye mondja: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókat” [Lev 12,8]. Élt pedig Jeruzsálemben egy ember, Simeon volt a neve, igaz és istenfélő férfiú, aki várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt benne. A Szentlélek kijelentette neki, hogy halált nem lát, amíg meg nem látja az Úr Felkentjét. Ekkor a Lélek ösztönzésére a templomba ment. Amikor szülei bevitték a gyermek Jézust, hogy a törvény szokása szerint cselekedjenek vele, karjaiba vette őt, és Istent magasztalva így szólt: „Most bocsátod el, Uram, szolgálodat a te igéd szerint békességben, mert látták szemeim a te megváltásod [Iz 40,5], melyet minden nép színe előtt készítettél [Iz 52,10], világosságul a pogányok megvilágosítására [Iz 42,6; 49,6] és dicsőségére népednek, Izraelnek” [Iz 46,13]. Apja és

anyja csodálkoztak mindazon, amit róla mondtak. Simeon megáldotta őket, anyjának, Máriának pedig ezt mondta: „Íme, sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben; jel lesz, melynek ellene mondanak; és a te lelkedet tör járja át -- hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai.” Volt egy Anna nevű prófétaasszony is, Fánuel leánya, Áser törzséből. Nagyon előre haladt már napjaiban, miután férjével hét esztendeig élt szüzessége után; nyolcvannégy éves özvegy volt, és nem vált meg a templomtól, böjtöléssel és imádsággal szolgált ott éjjel és nappal. Ő is odajött ugyanabban az órában, dicsérte az Urat, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Izrael megváltását. Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt vele.

Lk 2,22-40

Rövid egzegézis:

A zsidók törvénye szerint minden elsőszülött fiút Istennek kellett szentelni, illetve megváltani kellett. (Kiv 13,13). Jézust szülei felviszik

a templomba, hogy kimutassák törvény-tiszteletüket, de nem váltják meg. Ő Istennek szánt áldozat. A gyertya erre is emlékeztet, hiszen önmagát emészti föl. Mária alázatban Fia útján jár. Ő ismeri kiválasztottságát, szüzességét, mégis beáll a többi asszony közé, akiknek szükségük van a tisztulásra. (Lev 12.) Felajánlja a szegények áldozatát „egy pár gerlét, vagy két galambfiókat” (Lk 2,24). Az ünnepen szentelt gyertya egyértelműen Jézusra utal, akit Simeon minden nemzet számára készített világosságnak nevez. (Lk 2,31)

Rózsafüzér ima: Akit te Szent Szűz a templomban bemutattál.

EGYHÁZI HÍREK

--- magyarkurir.hu ---

Erdő Péter együttérzését fejezte ki a magyar diákokat szállító busz olaszországi balesete kapcsán

Erdő Péter bíboros hírportálunknak elmondta, megrendülten értesült a magyar diákcsoportot szállító busz olaszországi tragédiájáról, melyben legkevesebb tizenhatan meghaltak és huszonhatan megsérültek. A családok melletti együttérzését fejezte ki, imádkozik a szerencsétlenségben elhunytakért és a sérültek mielőbbi gyógyulásáért. Arra kéri az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papjait, hogy január 22-én, vasárnap a szentmisékben emlékezzenek meg az áldozatokról.

Veres András imádságra hív a nemzeti gyásznapon

Tizenhatan meghaltak egy magyar diákokat szállító busz olaszországi balesetében, amely szombatra virradó éjjel történt Verona közelében. A tragédia kapcsán Veres András győri püspököt, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökét kérdeztük a nemzeti gyásznapon.

– Ön hogyan értesült a tragédiáról?

– A televízióból hallottam a hírt. Mély megdöbbenéssel vettem tudomásul, hiszen rögtön felelevenedett bennem az a tizennyolc évvel ezelőtti baleset, melynek kőszegi diákok voltak az áldozatai. Megrázó arról értesülni, hogy fiatalok veszítik életüket. Azonnal jeleztem a Katolikus Karitásznak, hogy indítsanak útnak papot, illetve pszichológust azért, hogy a balesetet szenvedőknek és hozzátartozóiknak segítsenek. Azt is kértem, hogy az egész országban a vasárnapi szentmisében emlékezzünk meg az áldozatokról, és imádkozzunk a sérültek felgyógyulásáért. Egy ilyen esemény minden jóérzésű embert megrendít. Bízom benne, hogy azok a szülők, akik elveszítették gyermeküket, megkapnak minden segítséget azért, hogy gyászukat erős lélekkel el tudják viselni. Biztos vagyok abban, hogy minden érintett megkapja a megfelelő ellátást.

– Mi adhat erőt, reményt egy ilyen tragikus helyzetben?

– A hívő embernek mindenképpen az, amit Szent Pál apostol úgy fogalmaz meg, hogy akár élek, akár halok, Krisztusé vagyok (Róm 14,8). A hitetlen embernek biztosan nehezebb, de meggyőződésem, hogy egy ilyen esetben minden emberben felébred az Istenbe vagy az örök életbe vetett bizalom, mert amikor életünkben drámai körülményekkel kell szembesülnünk, mindnyájan csak az Istenbe kapaszkodunk. Ha pedig valaki Istenhez fordul segítségért, az biztosan meg is fogja kapni.

– Milyen üzenetet fogalmazna meg a hívőknek és minden jóakarátú embernek?

– Először arra hívok mindenkit, hogy legyünk ott azok mellett, akik szeretteiket elveszítették. Másrészt viszont egy ilyen tragédia arra is figyelmeztet, hogy növekedjen bennünk a felelősségérzet. Egy ilyen kirándulás megszervezése, vagy a sofőrök szolgálata nagy felelősséget jelent. Körültekintően kell cselekednünk. Remélem, hogy ezt minél többen megértik. Különös tekintettel arra, hogy az autópályákon sokszor olyan agresszív, felelőtlen viselkedést lehet tapasztalni, ami könnyen végzetessé válhat. Bízom abban, hogy ez a tragédia mindnyájunkat elgondolkodtat és megerősít a felelősségérzetben.

Végül kifejezem együttérzésemet az elhunytak családtagjai felé. Továbbá arra kérek minden hívőt és jó szándékú embert, hogy a mai gyásznapon imáinkban emlékezzünk meg a veronai tragédia elhunyt és életben maradt áldozatairól.

Római magyarok imája a Magyar Akadémiánál a veronai buszbaleset áldozataiért

A római magyarok január 21-én, szombaton este a Római Magyar Akadémia épülete előtt gyertyát gyújtottak a tragikus veronai buszbaleset áldozatainak emlékére. A Palazzo Falconieri homlokzatát díszítő Magyarok Nagyasszonya emlékkép előtt a Via Giulián a Pápai Magyar Intézet hallgatói vezették az imádságot, melyen részt vett Habsburg-Lotharingiai Eduard, szenszéki magyar nagykövet. Paczolay Péter római magyar nagykövet jelenleg Veronában tartózkodik, éppen a balesettel kapcsolatos hivatalos ügyek intézése miatt.

Január 24-én, kedden reggel 8-kor a Szent Péter-bazilika altemplomában található Magyarok Nagyasszonya kápolnában a veronai baleset áldozataiért mutat be szentmisét Németh László olaszországi magyar főlelkész.

Budapesten január 23-án, hétfőn reggel az Országház előtt felvonták, majd félárbcra eresztették a nemzeti lobogót a veronai buszbaleset áldozataiért elrendelt nemzeti gyásnapon. A Kossuth Lajos téren tartott megemlékezésen jelen volt Áder János államfő, Orbán Viktor miniszterelnök és Kövér László, az Országgyűlés elnöke.

Az olaszországi sajtó továbbra is nagy részvétellel emlékezik a veronai baleset áldozataira és sérültjeire. Miközben a rigopiano-i lavina-tragédia miatt az áldozatok felkutatása a havas romok és törmelék alatt tovább folytatódik, nem feledkeznek meg egy másik ország nagy nemzeti gyászáról, mely most éppen a fájdalomban és a szenvedésben különösképpen is összekapcsolja a két baráti országot.

Hirdessük Jézust az élet minden területén **– Ferenc pápa Úrangyala imádsága**

Január 22-én vasárnap délben, az Úrangyal elimádkozása előtt Ferenc pápa az evangéliumi szakaszhoz fűzte elmélkedését, amely (vö. Mt 4,12-23) arról szól, hogy Jézus megkezdi hithirdetését Galileában. Elhagyja Názáretet, a hegyek közötti falut és Kafarnaumban, a tópart egyik fontos központjában telepszik le, ahol főleg pogányok laktak. A térség találkozási pontot jelentett a Földközi-tenger és Mezopotámia belső területei között. Jézusnak ez a választása azt fejezi ki, hogy hithirdetése nem pusztán honfitársainak szól, hanem mindenkinek, akik a "pogányok Galileája" (vö. Iz 8,23) kozmopolita térségén éltek.

Krisztus világossága a peremvidékről áradt szét

Jeruzsálemből, a fővárosból nézve, a terület földrajzilag peremvidék, vallási szempontból pedig tisztátalan volt, mivel pogányok laktak, sokan éltek ott, akik nem tartoztak Izraelhez. Galileából természetesen nem lehetett jelentős eseményekre számítani az üdvtörténet szempontjából. Azonban éppen onnan terjed el a „fény”, amelyről az elmúlt vasárnapokon elméltünk: Krisztus világossága éppen a peremvidékről áradt szét – hangsúlyozta a Szentatyja.

Megtérni azt jelenti, hogy megváltoztatjuk szokásainkat

Jézus üzenete Keresztelő Szent Jánosét húzza alá, hirdelve a „mennyei országát” (17). Ez az ország nem új politikai hatalom életbe lépését jelenti, hanem az

Isten és népe közötti szövetség beteljesedését, amely a béke és az igazságosság új időszakát nyitja meg. Az Istennel való szövetség megkötéséhez arra van szükség, hogy mindenki megtérjen, átalakítsa gondolkodását és életmódját. Ez nagyon fontos: megtérni nem pusztán annyit jelent, hogy megváltoztatjuk életmódunkat, hanem gondolkodásunkat is. Nem ruháinkat, hanem szokásainkat kell kicserélnünk.

Jézus mindig úton van, kapcsolatban az emberekkel

Jézust a stílus és a módszer különbözteti meg Keresztelő Szent Jánostól – folytatta elmélkedésében Ferenc pápa. Jézus vándorprófétává lesz. Nem várja, hogy az emberek jöjjenek el hozzá, hanem ő indul el feléjük. Jézus mindig úton van! Első missziós tevékenységeit a Galileai-tó partján végzi, kapcsolatban a tömeggel, különösen a halászokkal. Jézus nem csak hirdeti Isten országának eljövetelét, hanem társakat keres, hogy üdvözítő küldetéséhez csatlakoztassa őket. Ezen a helyen találkozik két testvérpárral: Simonnal és Andrással, Jakabbal és Jánossal. Megszólítja őket: „Kövessetek engem, és én emberek halászává teszek titeket!” (19).

Jézus a mindennapokban szól hozzánk, formálja át szívünket

Hívása mindennapi tevékenységeik közben jut el a halászokhoz: az Úr nem rendkívüli és szenzációs módon nyilvánítja ki magát nekünk, hanem a mindennapjainkban. Az Úr mindennapi életünkben nyilvánítja ki magát, érezteti szívünkben szeretetét, ebben az Ővele folytatott mindennapi párbeszédben változtatja meg szívünket. A négy halász azonnal és készségesen válaszol: „Erre azok otthagyták hálóikat és követték őt” (20). Tudjuk, hogy Keresztelő Szent János tanítványai voltak és tanúságtételének köszönhetően már hitték, hogy Jézus a Messiás (vö. Jn 1,35-42).

Vigyük el Jézus szeretetét minden peremvidékre

Nekünk, mai keresztényeknek abban az örömben van részünk, hogy hirdethetjük hitünket és tanúságot tehetünk róla, mert már megtörtént az első hithirdetés. Továbbá annak köszönhetően, hogy azok az alázatos és bátor emberek nagylelkűen válaszoltak Jézus hívására. A tó partján, egy ismeretlen földön, amelyről senki sem gondolta volna, megszületett Krisztus tanítványainak első közössége. A kezdeteknek ez a tudata ébressze fel bennünk a vágyat, hogy elvigyük Jézus szavát, szeretetét és gyöngédségét minden környezetbe, a legjárhatatlanabb és legellenállóbb élethelyzetekbe is. Vigyük el Isten Szavát minden peremvidékre! Minden emberi lélettér olyan talaj, amelybe el kell hinteni az evangéliumi magot, hogy megteremje az üdvösség gyümölcsseit. Szűz Mária segítsen bennünket anyai közbenjárásával,

hogy örömmel válaszoljunk Jézus hívására, és álljunk Isten országa szolgálatába.

Tartsunk ki az imában a keresztények egységéért

Az Úrangyala elimádkozása után Ferenc pápa bejelentette, hogy szerdán, a Falakon kívüli Szent Pál bazilikában vesperással zárja le a keresztények egységéért végzett imanyolcادت. A szertartáson részt vesznek a Rómában jelen lévő keresztény egyházak és közösségek hívei is. Az idej egységéért témája Szent Pál Korintusiakhoz írt második leveléből vett idézet: „Krisztus szeretete szorongat minket” (2Kor 5,14), megjelöli a követendő utat, a kiengesztelődésre serkent. A pápa arra buzdította a híveket: tartsanak ki az imában, hogy beteljesedjen Jézus kívánsága: „Hogy egyek legyenek” (Jn 17,21).

A pápa imája az itáliai földrengés és havazás áldozataiért

Az elmúlt napokban földrengés és erős havazás ismét kemény próbára tette a Közép-olaszország, különösen Abruzzo, Marche és Lazio tartomány lakosságát. Ferenc pápa imáiról és szeretetéről biztosította a családokat, akik elveszítették szeretteiket. Bátorította mindazokat, akik nagylelkűen részt vesznek a mentési

munkálatokban és a segélynyújtásban, illetve a helyi egyházakat, amelyek mindent megtesznek, hogy enyhítsék a szenvedést és a nehézségeket. Köszönetét fejezte ki munkájukért és konkrét segítségükért. Arra kérte a Szent Péter téren összegyűlt híveket, hogy vele együtt imádkozzanak a Szűzanyához az áldozatokért és azokért, akik nagylelkűen elkötelezték magukat a mentési munkálatokban.

A szeretet öröme töltse el a holdújév ünneplőit

Az Üdvözlégy Mária elimádkozása után a pápa emlékeztetett rá, hogy a Távols-Keleten és a világ különböző részein férfiak és nők milliói készülődnek a január 28-án esedékes holdújév megünneplésére. Szívélyes üdvözetét küldte a családoknak és arra buzdította őket, hogy váljanak egyre inkább olyan iskolává, amelyben megtanulják a másik iránti tiszteletet, a kommunikálást és egymás önzetlen gondozását. A szeretet öröme töltse el a családokat, és körükből áradjon szét az egész társadalomban.

A pápa végül köszöntötte a római híveket és a különböző országokból érkezett zarándokokat, külön megemlítve fiatalok egy Panamából illetve egy Spanyolországból érkezett csoportját.

SZENT ÉLETE

Évtizedekig tökéletesen ép maradt Szent Bernadett holtteste

Hideg, borús februári nap volt. Dél körül járt az idő. Bernadette Soubirous, a Pireneusok lábánál fekvő városka, Lourdes molnárjának legidősebb lánya húgával, Marie-val és a szomszéd kislánnyal épp rőzsét szedett a hegyi patak partján, hogy este legyen mivel alágyújtani a vacsorának.

Mivel kevés tűzifának valót találtak, Marie és a szomszéd lány úgy döntöttek, átmennek a patak túloldalára. A gyakran betegeskedő, vézna Bernadette eleinte vonakodott meztláb a patakba gázolni, ám egy idő után mégis rászánta magát az átkelésre. Már épp levette a facipőjét és harisnyáját, amikor különös zúgást kezdett hallani, majd eltűntek előle a fák, nagy fehérséget látott, és a közeli barlangnál egy vakítóan sugárzó szellemalak jelent meg előtte.

1858. február 11-e, a látomás napja teljesen megváltoztatta a kislány életét. Az alak a harmadik találkozás alkalmával már meg is szólította a lányt,

március 25-én pedig így felelt a kilétéről érdeklődő Bernadette-nek: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás”. Szűz Mária július 16-ig összesen 18 alkalommal jelent meg a lány előtt.

Bernadette látomásai hatására 22 éves korában apácának állt. Hátralevő éveit a nevers-i St. Gilard-kolostorban töltötte. 1879-ben, 35 éves korában, csonttuberkulózisban halt meg. Maradványait 30 évvel később, boldoggá avatásakor hantolták ki. Kiderült, hogy míg a kezében tartott kereszt és rőzsafüzér is oxidálódott, a holttest szinte tökéletesen ép maradt. Két

orvos – egymástól függetlenül – is megállapította, hogy külső beavatkozásnak, balzsamozásnak nyoma sincs.

A holttestet ezt követően még két alkalommal exhumálták, és feljegyezték, hogy az állapota a bőr befeketedésén kívül szinte változatlan. Amikor az

utolsó, 1925-ös kihantoláskor eltávolították a májat, döbbenet tapasztalták, hogy a gyorsan bomló szerv szinte tökéletes állapotban van. Bernadette-et végül

XI. Piusz pápa avatta szentté 1933-ban. Lourdes, a jelenések helyszíne még manapság is a világ egyik leglátogatottabb zarándokhelye.

FEBRUÁR 11: A BETEGEK VILÁGNAPJA

II. János Pál kezdeményezésére 1993-tól február 11. A BETEGEK VILÁGNAPJA.

A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”

NÉPSZOKÁS

FARSANG

Elnevezése, eredete

A farsang a vízkereszt napjától (január 6.) a húsvétot megelőző negyvennapos nagyböjt kezdetéig, hamvazószerdáig tartó időszak.

A farsang a tavaszvárás ősi örömnépe, a nagy evésekkel, ivásokkal a természetet is hasonló bőségre kívánták készíteni.

A farsangi ünnepkörnél nincs okunk régebbi honfoglalás előtti magyar hagyományt feltételezni, e szokások a középkorban honosodtak meg hazánkban. A farsangi szokások meghonosodása három szinten történhetett: a királyi udvaron, a városi polgárságon, és a falun keresztül. A királyi udvarban olasz és francia hatás érvényesült, a polgárság és a falusi lakosság körében pedig német. A szokások egyes elemeiben ugyanakkor fellelhetünk antik görög, római, szláv, germán pogány elemeket is.

A farsang kifejezés a vaschang bajor-osztrák jövevényszókból származik, amely eredetileg csak a böjt előtti napokat jelölte. Magyar elnevezésként a 15. században tűnt fel. Van olyan nézet, amely szerint a hazai németiségtől vettük át ezt a kifejezést.

A farsang utolsó napját jelölő húshagyó elnevezés a böjt, a böjti étkezés kezdetét jelenti. A farsangi napoknak is vannak a magyar nyelvben jellegzetes táji megnevezései. A böjt kezdetének elnevezései: hamvazószerda, szárazszerda, böjtfogadoszerda.

Szokások, hagyományok

A farsang jellegzetes étele a fánk, amelynek mágikus erőt tulajdonítottak.

A farsang kezdetekor sok helyen a legények zajkeltéssel, kolompolással, ostorpatogatással járták körül a falut (télűzés). A farsang utolsó három napján táncmulatságot rendeztek, amely fontos esemény volt, alkalom a párválasztásra, ismerkedésre. A házasemberek feleségeikkel "batyus bált" tartottak.

A farsanghoz tartozó egyéb népszokások: vénlánycsúfolás, tuskóhúzás, alakoskodó felvonulás (busójárás), farsangtemetés (téltemetés), farsangi köszöntők. Szokás volt a vidám álesküvő megtartása. Sok helyen "zabáló" csütörtökön az asszonyok kibérelték a kocsmát és ott tartották az "asszonyfarsangot".

Hiedelmek

A farsang végéhez számos hiedelem kapcsolódik:

- tilos kenyeret sütni (húshagyókedden és hamvazószerdán), mert betegséget okoz
- tilos kútvizet meríteni, mert a kút kiszáradna
- szokás megvergetni a gyümölcsfákat, hogy jól teremjenek
- húshagyókedd éjjelén senki nem ment ki az utcára, nehogy a boszorkányok rosszra csábítsák

"Itt a farsang, áll a bál"

IMÁDKOZNI JÓ

5+1 dolog, amit minden reggel kérhet Istentől

Persze sokkal több mindent is lehetne kérni, hiszen mi (sokszor) telhetetlenek vagyunk, az Isten pedig (mindig) mindenható. De mik lennének a legfontosabbak?

1, Türelem

Annyi gond, annyi idegesség, annyi stressz... Szeretnék kitartani ezekben a helyzetekben, és nem felcsattanni. Nem bántani másokat. Sem a gyerekeimet, amikor este már fáradt vagyok, sem a kollégáimat, ha feszülök a feladataimon (vagy az övéken). Szeretnék megtanulni várni.

2, Bátorság

Nap mint nap döntéseket kell hoznom. Válaszokat kell adnom. Állást kell foglalnom. Fel kell vállalnom a hitemet és az elveimet. Ez nem megy bátorság nélkül. Nem lehet elbújni. Istent kell választanom a világ helyett, mégis a világban. Szeretnék bátor lenni, nem megfutamodni.

3, Nyugalom

Pörgök. A jövőbe nézek előre, és a múlt sebeit nyalogatom. Állandóan megy valami a fejemben: gond, terv, kérdés. Pedig az Isten nyugalmat akar adni, válaszokat, békét. Szeretném vágyani az Isten szárnya alatti nyugalmat.

4, Vidámság

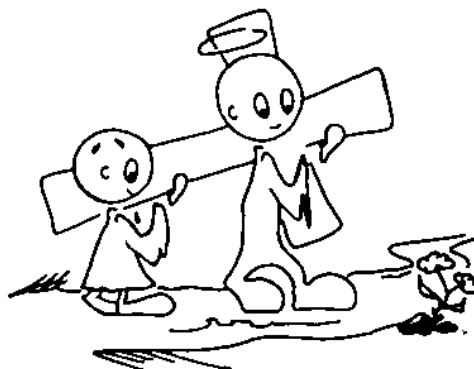
Nem mondom, hogy mindig szomorú vagyok, de könnyen lehangolt leszek. Bármilyen apróság miatt is. Vagy ha valami nem úgy sikerül, mint ahogy elterveztem. És amikor megélem az ellenkezőjét, felfrissülök. Boldognak, derűsnek, pozitívnak, lelkesnek lenni jó, főleg ha ezt át is tudja ragasztani az ember a környezetére! Szeretnék vidám lenni.

5, Hit

A hit mélység. Le kell merülni hozzá, érte. Nehéz csak a felszínen élni, és nem is jó. Szükség van egy komoly bizalomra az Isten felé: hogy működik az ima, hogy nem fölösleges a böjt, hogy van értelme a felajánlott misének, hogy a gyónás tényleg teljesen megtisztít. Szeretnék mindig kételyek nélkül hinni ezekben.

+1, Holnap

Leginkább a holnapot kérem ma, ha az Isten is úgy akarja. Hiszen mégis vannak terveim, céljaim. Nem, nem az önmegvalósítás a legfontosabb. Hanem hogy ma is és holnap is az életemmel szolgálhassam és dicsérhessem az Istent. Nem félek, de mégis... Szeretnék holnap reggel is felébredni.

Jézussal az úton